

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det III. Capitel. Om Dödsens Erindring og Betenkende.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

gemeenere verre eller svigagtigere.
 Förend Stormen reyser sig for alvor /
 da begynder først Havet at russe; Fö-
 rend Bygningen falder / begynder den
 først at knage. Og förend mand seer
 ilden / da opstiger først Røgen. Et
 Menniske kand snart faae en anden udi
 ulykke / og jo naermere fordersvælsen er
 for haanden / jo flittigere legger hand sig
 effter at skiele den. Derfor er dette og
 Summen og meeningen paa altsammen:
 Jeg raader dig at du est langsom til
 at tale.

Det III. Capitel.

Om Dödsens Erindring og Bes-
 tenkende.

Saa længe mand lefver / bör mand
 og at Lære at Leve / og det / som
 end da meere er at forundre sig
 over / saalenge mand Lever / skall mand
 Lære at döe. I hvormange herlige og
 fornemme mænd der haver været til /
 som haver bortlagt ald anden forhindrin-
 ger og forladet Rigdom / Bestillinger og
 ald

ald anden Bårdighed / og alleniste pyn-
 set og grundet herpaa til deris yderste tid /
 saa haver dog de fleeste af dennem udj
 Deris yderste bekiendt / at de ikke end
 da hafde lært det til fulde. Dette er
 en stor og vigtig sag / og behøves lang
 tid til at læres paa / at naar den u-und-
 vigelig Dødsens Time kommer / mand da
 kand med et frit mod og en roelig Sam-
 vittighed fare herfra. Den har ikke vil-
 let leve / som ikke vill døe : Thj Eifvet
 er menniskene givet med de vilkaar / at
 de engang skulle døe ; Og den vey skall
 vi alle vandre / hvorfor den og er meget
 daarlig / som frygter sig for Døden ;
 Efftersom mand endeligen maa forvænde
 det viffe / men frygte for det uviffe.
 Dødsens fornødenhed er baade billig og
 u-afvigelig. Hvo kand klage sig derover /
 at hans vilkaar og tilstand er som alle
 andres. En hver der fore berede sig hver
 dag imod Døden / ad hand aldrig skall
 reddes for hannem / naar hand kommer.
 Mand maa dog engang endeligen søge den
 trygge hafn / og ikke skye og undflye den ;
 Udj hvilken dersom nogen indkommer
 udj sine første og ungdoms aar / da har
 hand

hand ikke meere at klage sig over / end
den / som med en hast haver fuldendet
sin seylatz : Thj en deel opholdes og fire-
ris med stille veyr og vind / og i saa maa-
der ved fiedsommelig og langsommelig
Stilhed trettes og fiedes ; I den sted at
andre faaer en sterk vind og kommer hastig
frem. Saaledes maa du og tenke det gaar
os alle : En Deel har tiden hasteligen
ført did / hvor de endogsaa skulle hen / i
hvor lenge de end og her biede og ventede ;
Andre derimod ere blefne opholdne / og
haver lesvet udj stor elendighed og Be-
drøvelse. Vil du derfor engang skilles
vel af med dette legeme / da boe og bygge
derudj / lige som du strax skulle vandre og
flytte ; Fatte dig dette stadelig udi sinde /
at du endeligen engang skall slippe og mis-
ste disse Jordiske Boliger / paa det du da
kand være dis dristigere og mandigere /
naar du endeligen haver fornøden at
flotte herfra og forlade dennem : Thj in-
gen times Betenkning udj verden ligger
dig saa høyt magt paa / og er dig saa
fornøden som denne.

Det IV. Capitel.

Hvad gavn og nytte modgang fører med sig.

Hvorfore vederfares vel gode og fromme Mennsker saa meget ont i verden ; Men hvad taler Jeg om Ondt ? Intet Ondt kand hendes en from mand ; men aldt det / som hannem gaar imod holder hand ikkun for en øfvelse og prøve : Thi dyden forgaar og visner uden modgang og modstandere / men da udviises den først hvor stor den er / og hvad den formaar / naar den ved sin taalmodighed lader til siune hvad den monne være. Seer du ikke hvorledes Faderen paa en/og Moderen paa en anden maade haver inseende med deris Børn ? Hand vill og befaler at de tiligen skall holdes till det / som de i fremtiden skulle lære / vill derfor ikke tilståde dennem / at de end om hellige Dage skall være ledige og ørkisløse Men driver sweden af dennem / ja offte og taarene af deris øyne. Gud haver et faderligt hierte imod os / og den